

paragraffer med undtagelse af den nye paragraf 3, indeholdende Israels ændringsforslag, for hvilken paragraf Danmark stemte sammen med de øvrige nordiske lande. Ved afstemningen om det samlede resolutionsudkast afholdt Danmark sig ligesom Sverige fra at stemme.

Resolutionsforslaget blev forelagt forsamlingen i plenarmødet den 12. januar 1952, ved hvilken lejlighed den sydafrikanske delegation ikke var tilstede. Efter nogle ret korte udtalelser fra Indiens, Australiens og Haïtis side stemtes der først særskilt om 3 af resolutionens stykker, der alle vedtoges. Der stemtes derefter ved navneopråb om hele resolutionen, som blev vedtaget med 44 stemmer mod 0, medens 14 afholdt sig fra at stemme.

Den danske delegation afholdt sig fra at stemme ved samtlige afstemninger. — Ved den endelige afstemning stemte Island og Norge for resolutionen, medens Sverige undlod at stemme.

II. Optagelse af nye medlemmer.

(Dagsordenens punkt 60).

Spørgsmålet var fra to sider i en noget forskellig affattelse foreslået optaget på tillægsdagsordenen og opførtes på den endelige dagsorden som punkt 60 under titlen: Optagelse af nye medlemmer, herunder ansøgende staters ret til at forelægge bevis for opfyldelsen af betingelserne i pagtens art. 4.

Spørgsmålet kom til behandling i 1. udvalg den 18. januar 1952, ved hvilken lejlighed Peru fremsatte et resolutionsforslag, der opfordrede alle de ansøgende stater til at fremlægge for sikkerhedsrådet og forsamlingen alle behørigbe beviser for, at de efter pagtens art. 4 er kvalificerede til optagelse, og henstillede dels til sikkerhedsrådet påny at overveje de foreliggende ansøgninger, dels til rådets forskellige medlemmer ved indbyrdes forhandlinger at bistå rådet med at nå til en positiv indstilling. Fra skandinavisk side nærede man betæn-

kelighed ved forslaget, og Sverige henviste i udvalget til nødvendigheden af, sålænge universaliteten ikke var gennemført, at få de forskellige verdensdeles repræsentation vel afbalanceret samt foreslog, at plenarforsamlingen skulle henstille til sikkerhedsrådet påny at undersøge de foreliggende ansøgninger i liberal ånd og under hensyn tagen til universalitetsprincippet.

Chile m. fl. fremsatte et ændringsforslag, der i virkeligheden betød en helt ny resolution, da den slettede størstedelen af forslaget og i stedet kun satte en henstilling til sikkerhedsrådet om at overveje alle de foreliggende ansøgninger om optagelse. Syrien og Libanon foreslog ligeledes forskellige ændringer.

Argentina foreslog en tilføjelse gående ud på, at der senest den 15. marts 1952 skulle indkaldes en ekstraordinær forsamling til at søge spørgsmålet om optagelse af nye medlemmer løst.

Sovjetunionen fremsatte et resolutionsforslag, der ganske kort gik ud på at anbefale sikkerhedsrådet påny at overveje ansøgningerne fra Albanien, den mongolske folke-republik, Bulgarien, Ungarn, Rumænien, Finland, Italien, Portugal, Irland, Jordan, Østrig, Ceylon og Nepal og samtidig at behandle ansøgningen fra Libyen. Sidstnævnte land var ifølge forsamlingsresolutionen af 21. november 1949 blevet en selvstændig stat fra den 1. januar 1952 og skulle herefter blive medlem af De Forenede Nationer*). Forslaget omfattede ikke ansøgningerne fra republikken Korea, Koreas folkedemokratiske republik, Vietnam og Vietnams demokratiske republik. Det fremgik af forhandlingerne, at Sovjetunionen var rede til i sikkerhedsrådet at stemme for samlet optagelse af de i resolutionen nævnte 14 lande, og Sovjetunionen betonedede samtidig, at spørgsmålet om Libyen ikke kunne behandles selvstændigt, men måtte afgøres i sammenhæng med de 13 andre ansøgninger.

Argentina stillede et ændringsforslag, hvorved der tilføjedes en indledning, som

*) Se beretn. 4. plenarforsaml. s. 8 og 5. plenarforsaml. s. 25.